

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡ ἅσα αἰτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεχταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σεπτεμβρίου 1898 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1899 καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτούντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα. Ἀλλως δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ αἰτήσις τῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐπταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 1898

Ὁ συνθηκὴς ἐνταῦθα ἐξακολουθεῖ βίος. Ἐλπίζεται, ὅτι τὸ ἀρχιερατικὸν ζήτημα ἐξήλθε τοῦ ὀξέως αὐτοῦ κύκλου ὅτι ἀνεκλήθη ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐξαρχίας καὶ ὅτι τὰ πράγματα θὰ λάβωσι τὴν τακτικὴν αὐτῶν τροχίαν ὅπως ληφθῇ πρόνοιὰ τις εἰς τὴν διευθέτησιν ὅλων ἐν γένει τῶν ἐκκρεμῶν κοινοτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐνταῦθα ζητημάτων. Ἀπαρχὰς συνδιαλλαγῆς ἐποικήσατο ἡ Α. Π. ἄρασα τὸν ἐξωεκκλησιασμόν, ἄριστον δὲ πρᾶγμα θὰ ᾔτο με πάντα τὰ δυνατὰ μέσα νὰ δοθῇ λήθη εἰς τὸ παρελθόν ἀφ' οὗ ἄνευ μητροπόλεως εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξωμεν κοινοτικῶς νὰ προοδεύσωμεν κοινωνικῶς. Ἐναπόκειται ἤδη εἰς τοὺς δυσηρεστημένους νὰ ἐκπληρώσωσιν ἀπαραίτητον πατριωτικὸν καθήκον στεύδοντες προθύμως εἰς τὴν συμφιλίωσιν ἥτις ἄλλως τε καὶ δὲν δύναται μὴ ὑπάρχουσα νὰ κλονίσῃ πλέον τὴν θέσιν τοῦ ἀρχιερέως στηριζομένην ἐπὶ ὑπηρεσιῶν οὐ μόνον γενομένην ἤδη εἰς τὸν τόπον ἀλλὰ καὶ προσδοκιῶν τῶν ἀρίστων. Πανταχοῦ εὐτυχῶς ὑπάρχουσι τάσεις ἐργασίας πρὸς ἀνθρώπων εἰς ὅλας τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ. Ἐνεκα τούτου δ' ἀκριβῶς βλέπομεν ὅτι εἰς τὴν Θεοφανείον Σχολὴν προσετέθη νέον μάθημα δωρεὰν εὐεργετικώτατον εἰς τὸν τόπον, τὰ ἐμπορικά, ὑπὸ τῆς ἐθελουσίας ἐνὸς τῶν καλῶν τῆς πόλεως πατριωτῶν ὅτι ἡ θρησκευτικὴ ἀδελφότης τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ποιεῖ γιγαντιαία ἔργα καὶ δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς χρόνος καθ' ὃν θὰ περιέχῃ εἰς τὰς τάξεις τὸ πλεῖστον μέρος τῆς κοινωνίας μας. Οὐδέποτε ἡ Πρέβεζα καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἀκριδῶς ἤκουε Κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγου εἰς τοὺς ἱερούς αὐτῆς Ναοὺς καὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο κατάρθωσεν ἡ πρὸ ἐξαμηνίας μικρὰ ἀδελφότης, φαντασθῆτε δὲ τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ διατελῇ ἡ κοινωνία ὅταν συνεχῶς ὑπὸ συστηματικῶν ἱερὰ κηρύκων δέχεται τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Γραφῶν. Μετ' ἀγωνίας ἀναμένονσι μὰ ἀγαθὰ τοῦ τόπου στοιχεῖα ποιοῦντα διὰ τὴν πατρίδα νὰ λείψωσιν αἱ μικροφιλοτιμίαι, νὰ ἐπέλθῃ πλήρης καὶ ἀδελφική ἡ συνεννόησις μετ' ἀλλήλων νὰ μὴ διαίρῳνται αἱ ἀρεταὶ ὅπως ζητήσωσι καὶ τὸ θέσπισμα τῶν τῆς μητροπόλεως κανονισμῶν.

Τί λαμπρότερον τούτου νὰ ἐπέλθῃ ἡ τάξις (ἡ ἐλλείπουσα ἤδη δυστυχῶς) εἰς ὅλας τὰς τῆς κοινότητος διαχειρίσεις, χρῆμα δὲ πολύτιμον χρῆμα ἱερὸν τὸ ὁποῖον καταστρέφεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν πλουτισμὸν τῶν φιλελευθευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ τὴν θεραπείαν τῆς μορφώσεως τοῦ κλήρου εἰς ἀγαθοεργίας τὰς ὁποίας παραγγέλλει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Αἱ πληγαὶ τοῦ Ἡπειρώτου χωρικοῦ

Β'. Οἱ ἀφεντάδες

Τὰ πλεῖστα τῶν χωρίων τῆς Ἡπείρου εἶναι ἀφεντικά, δηλαδὴ εἶναι τσιφλίκια τῶν Ἀφεντῶν, δικαιούνται δὲ οἱ ἀφεντάδες νὰ λαμβάνωσι τὸ τρίτον αὐτοῖς ἐξ ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν χωρικῶν. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὰ ἐξόδα δὲν εὐθύνονται οὐδόλως αὐτοί. Καθ' ὅλον τὸ ἔτος τῶν καὶ πίνουν, ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ προσέρχονται καὶ πέρνουν τὸ τρίτον καὶ διὰ τῆς ἀρπαγῆς καταντᾷ νὰ πέρνουν τὸ ἡμισυ, ἔαν δὲ ἀφαιρέσωμεν καὶ τὸ δέκατον τὸ ὁποῖον παίρνει ἡ κυβέρνησις μένει εἰς τὸν δυστυχῇ χωρικὸν τὸ ἐν τρίτον σχεδὸν ἐκ τοῦ εἰσοδήματος. Ἐάν, λόγου χάριν, χωρικός τις πάρει 100 ὀκάδες ρόκα ἀπὸ τὸ χωράφι τοῦ αἰ 30 μόνον θὰ εἶναι ἰδικαί του· ἀγωνίζεται, φροντίζει, τοῦ βγαίνει ἡ ψυχὴ καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ εἰς τὸ τέλος προσέρχονται ἄλλοι καὶ τοῦ πέρνουν τὸ εἰσόδημα ἑτοιμον· διὰ τοῦτο οἱ χωρικοὶ τῆς Ἡπείρου οὐδέποτε χαρταίνουν τὸ ψωμί. Ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ τὰ κτήνη οἱ ἀφεντάδες δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ πέρνουν εἰσόδημα, διὰ τοῦτο δὲν τοὺς ἐπιτρέπουν ν' ἀσχολῶνται εἰς τὴν κτηνοτροφίαν, ἵνα ἐπιδίδωνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν γεωργίαν ἐξ ἧς προέρχονται τὰ μεγάλα αὐτῶν κέρδη, δουλεύων δὲ ὁ δυστυχὴς χωρικός ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τὴν γῆν δὲν ἀπολαμβάνει οὔτε τὸ ψωμί του. Πρὸς κατανόησιν τῆς θέσεως εἰς ἣν ὑπὸ οἰκονομικὴν ἰδίαν ἐποψὴν εὐρίσκεται ὁ χωρικός θὰ παραθεσωμεν ἐνταῦθα μονόλογον χωρικὸν ὃν εὐτυχῶς ν' ἀκούσωμεν διαμένοντες πρό τινας ἐν χωρίῳ τῆς Ἡπείρου.

Τί θὰ γείνωμεν οἱ μαῦροι, ποῦ θὰ καταντήσωμεν, μᾶς ἔλυσεν ἡ πτώχεια, μᾶς ἔγδυσαν, κοντεύει νὰ μᾶς βγάλουν καὶ τὸ τομάρι, αὐτὸ μένει πλειά, ἔχω τώρα πενήντα χρόνια ποῦ δουλεύω καὶ δὲν ἠμπόρεσα ν' ἀπολαύσω τίποτε οὔτ' ἓνα κεινουργιο φόρεμα δὲν ἠμπόρεσα νὰ κάμω εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν, δὲν ἔννοιωσα μίαν μέραν ἄσπρη, πάντοτε δυστυχία, πάντα μὲ τὸ ἄχ εἰς τὰ χεῖλη, σήμερον λείπει ἡ ρόκα, ὅσο νὰ οἰκονομήσω τὸ ἀλάτι, ξηλώνεται τὸ τσαρούχι καὶ ὅλο αὐτὴ ἡ δουλειὰ γίνεται, τσιγαρίζομασθε σὰν τὸ ψάρι καὶ δὲν ἔχομε τί δύναμι νὰ σκοξώμεν, νὰ φωνάζωμεν μᾶς ρούφηξεν ὅλο τὸ αἷμα ὁ ἀγᾶς καὶ μᾶς ἄφησε μισοπεθαμένους, μόλις κάθομασθε στὰ πόδια μας, δουλεύομεν μέρανύχτα σὰν σκλάβοι καὶ καμμιὰ καταντιὰ δὲν βλέπομεν, δουλεύομεν ὅλο γιὰ τὸν τούρκο, ἄχ πόσο μεράκι ποῦ ἔχω στὴν καρδιά; Θὰ πεθάνω, θὰ φύγω ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον χωρὶς νὰ γελάσῃ καμμιὰ φορὰ τ' ἀχίλι μου, χωρὶς νὰ νοιώσω καμμιὰ φορὰ λίγη χαρὰ στὴν ψυχὴ μου, χωρὶς νὰ ἀπολαύσω τίποτε, οὔτε βελόνια γιὰ νὰ μπαλωθῶμεν δὲν ἠμποροῦμεν ν' ἀποκτήσωμεν. Νὰ ξερα ἔτσι ζοῦν ὅλοι οἱ χριστιανοί; μόνον γιὰ τοὺς τούρκους εἶναι αὐτὸς ὁ κόσμος; ἀπ' ὅσα καλὰ ἐρρίζεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον οὔτε ἓνα δὲν ἦλθε σὲ μᾶς, ἓνα ψωμί ροκίσιο, ξηρό, ξηρό ἔχομε καὶ αὐτὸ δὲν τὸ χορταίνομεν γιὰτὶ μᾶς τὸ ἀρπάζει ἀπὸ τὸ στόμα ὁ τούρκος· πλησιάζει τὸ Πάσχα, αἱ καλὲς ἡμέρες καὶ δὲν ἠμπόρεσα οὔτε ἀπὸ ἓνα ζευγάρι τσαρούχια νὰ πάρω τῶν παιδιῶν μου, πῶς νὰ βγοῦν τὰ κακόμοιρα ἔτσι,

πῶς νὰ πᾶν στὴν ἐκκλησίαν ξεπόλυτα, δλόγμνα; ἔγειναν παλλικάργια καὶ δὲν ἠμπόρεσα νὰ τοῖς κάμω ἕως τώρα τίποτε, δὲν προφταίνομεν τὸ ψωμί. Ἐχομε τὴν φτώχεια, ἀλλὰ μήπως ἔχομεν τὴν ἡσυχίαν; μᾶς δέρνουν μᾶς ἀτιμάζουν, μᾶς φέρνουν κάθε μέραν σὰ στ' ἄλωνι. Θεέ μου γιὰτὶ μᾶς ἀλησμόνησες, γιὰτὶ μᾶς ἄφησες στὴν διακρίσει τοῦ τούρκου;

Αὐτὰ ἔλεγε μονολογῶν ὁ δυστυχὴς χωρικός, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς ἀπὸ τοὺς εὐφραστερέους καὶ ἐργατικωτέρους χωρικούς· ἀλλὰ ὅσο καὶ ἂν δουλεύει δὲν ἀπολαμβάνει τίποτε διότι εἶναι σκλάβος· ὑπὸ ποῖον δὲ πνεῦμα ἐνεργοῦν οἱ ἀφεντάδες δύνασθε νὰ ἐννοήσητε ἐκ τοῦ ἐξῆς διαλόγου δύο ἀφεντῶν, — Χαίρη ἐφένδης· «πῶς πηγαίνεις, βέη, μὲ τοὺς ραγιαδες σου;

— Ρουστὲμ βέης, «καλὰ πηγαίνω· ἀπὸ τότε ποῦ τὸ πῆρα ἐγὼ τὸ χωργιὸ ζωντάνεψαν ὀλίγον, γιὰτὶ ἦσαν πεθαμένοι προτῆτερα, νὰ τοὺς φύσας ἐπεφταν κάτω. Τοὺς εἶχε κάμει φανάργια ὁ Ἡμὶν ἀγᾶς.

— Χαίρη ἐφένδης. Ὁ Ἡμὶν ἤξευρε τί ἔκαμνε, σὺ εἶσαι παιδί καὶ δὲν φέρνεις καλὰ· δὲν ἤξευρες πῶς πρέπει νὰ φέρνεις σαυτὰ τὰ σκυλιά· δὲν θέλουν αὐτοὶ λευθεριά, χρειάζεται νὰ ἦσαι σκληρός σὰν τὴν πέτρα, νὰ τοὺς ροφίξης ὅλο τὸ αἷμα γιὰ νὰ μὴ ἔχουν τὴ δύναμι νὰ σηκώσουν κεφάλι, νὰ μὴν τολμοῦν ποτὲ νὰ σοῦ γυρίσουν λόγος· νὰ ἀρπάξης, ν' ἀρπάξης ὅσον ἠμπορεῖς περισσότερο νὰ τοὺς ἀφήσης μόνον τὴν ρόκα καὶ αὐτὴ νὰ μὴ τοὺς φτάνῃ γιὰ νὰ ἦναι ὅλοι χρεωμένοι σὲ σένα καὶ νὰ τοὺς τραβᾷς καὶ νὰ τοὺς κάμης ὅπως θέλῃς· δὲν τὸ καταλαμβάνεις, ὀρέ μῦρο μου, πῶς αὐτοὺς μᾶς τοὺς ἔχει δώσῃ ὁ Θεὸς μούλκι, νὰ τοὺς ἀρμέγωμεν, νὰ τοὺς ἔχωμεν σκλάβους; αὐτοὶ δὲν ὀρίζουν τίποτε, δικὰ μας εἶνε ὅλα· δικοὶ μας αὐτοί, αἱ γυναῖκες τους, τὰ παιδιά τους. Ξέρεις τί τοῦ ἔκαμα μιανού, εἶνε τώρα λίγες μέρες; εἶχε ἔρθει στὸ χωριὸ νὰ μὲ ἰδῇ ὁ Ρουσουλ ἐφένδης, καθήσαμεν τὸ βράδι καὶ ἐπιαμεν κάμποσο οὔζο· τοῦ Ρουσουλ τοῦ ἦρθε ὀρεξί γιὰ γυναῖκα· ἔστειλα σὲ ἓνα καὶ μᾶς ἔστειλε τὴν γυναῖκα του· ἐγὼ εἶχα στείλει γιὰ ἓνα παιδί καὶ δὲν θέλησεν ὁ πατέρας του νὰ τὸ δώσῃ· δὲν χάνω καιρὸ καὶ ἐγὼ πέρνω τὰ παλλικάργια μου καὶ πηγαίνω τὰ βογκητὰ ἕως τὸν οὐρανὸ, μούγκριζε σὰν τὸ βουβάλι· ἐπῆρα ἔπειτα τὸ παιδί τὸ βάσταξα μιά βδομάδα καὶ τοῦ πῶσταιλα πάλι, μὲ βλέπουν καὶ τρέμουν· νὰ μὴ τοὺς ἀφήνῃς νὰ κάθωνται ὅλως διόλου· στὴ δουλειὰ μέρα νύχτα· ὅσο περισσότερο δουλεύουν αὐτοί, τόσο περισσότερα χρήματα θὰ πάρῃς, ὁ Φουὰτ μπέης εἰς τὴν Ἀνέζα τοὺς ἔπιασε μίαν μέραν ὅλους καὶ τοὺς ἔζεψε εἰς τὸ ἀλέτρι καὶ τοὺς ἔβαλε νὰ κάνουν χωράφι.

— Ρουστὲμ βέης, «πῶς εἰς τόπον βοῖδια;

— Χαίρη ἐφένδης. Βέβαια εἰς τόπον βοῖδια· διὰ νὰ μὴ κάτσον μίαν μέραν· ἔπειτα μὲ αὐτὰς τὰς προσβάλας ποῦ πρέπει νὰ τὰς κάμωμεν κάθε λίγο συνηθίζον καὶ δὲν τοὺς κάμνει ἐντύπωσι, χάνουν τὸ φιλότιμο· γίνονται σὰν τὰ ζῶα· ἐγὼ αἰσῶ κανένα ὀλίγον νταήν, νὰ στρίψῃ ὀλίγον τὸ μουςτάκι θὰ τὸν τσακίζω δὲν θὰ τὸν ἀφίω σὲ ζωὴ ὅσο νὰ τὸν κουτιάω· ἔαν ἔκαμναμε ὅπως κάμνεις σὺ θὰ εἶχαμε κάθε ἡμέραν φασαρίες· δὲν βλέπεις πῶς μὲ τόσα ποῦ τοὺς κάνωμεν δὲν βγάζει οὔτε τσιμωδιὰ κανέναν; ποῦθενά φωνή,

πουθενά παράπονο· και αν τους ρωτήση κανένας, από το φόβο και από την λαχτάρα που έχουν μέσα τους θα νομίζουν πως τους ακούει κανένας τουρκός και θα ειπουν ότι περνάν όχι και καλύτερα και ως είναι μαύρη μέσα η ψυχή τους.

B.

Αι οδηγίαι. τας οποίας ο εν 'Αθήναις διατρέων αρχιεπίσκοπος του 'Ιταλού εν Κρήτη ναυάρχου θανατοίνωσι εις τον Πρίγκηπα Γεωργιον περι της υποδοχής του, έχουν ως εξής :

Η αποβίβασις του Πρίγκηπος θα γείνη εν Σούδα.

Ο Πρίγκηψ θα επιβάνη της ελληνικής θαλαμηγού «Αμφιτρίτης», εφ' ης θα ύψεται η ελληνική σημαία. Εν πολεμικών πλοίων εκάστης Δυνάμεως θα συνοδεύη την θαλαμηγόν.

Κατά την άφιξιν του Πρίγκηπος, πᾶσαι αἱ ναυαρχίδες θα ύψωσιν τὴν ελληνικὴν σημαίαν και θα χαιρετίσωσι δι' 21 κανονιοβολισμῶν.

Οι ναυαρχοὶ θανέλθουσιν πάντες ἐπὶ τῆς ελληνικῆς θαλαμηγού, ὁ πρεσβύτερος δ' αὐτῶν, ὁ ναύαρχος Ποττιέ, θα παρουσιάσῃ τοὺς συναδέλφους του εἰς τὸν Πρίγκηπα. Οἱ ναυαρχοὶ θα προσαγορεύσωσι τὴν Α. Υψ. ὡς Ὑπατον Ἀρμεντὴν τῆς Κρήτης. Ὁ Πρίγκηψ εἶνε ἐλευθερὸς ναποδώσῃ ἢ μὴ τὰς ἐπισκέψεις. Ἄν ἀποφασίῃ τὸ πρῶτον, θα ἐπιπροσέβῃ ἕκαστον ναύαρχον χωριστὰ ἐπὶ τὸ πλοίου του.

Ο Πρίγκηψ ὀκνοβιβάσθῃ ἐν Σούδα, ὅπου θα εἶνε παρατεταμένοι στρατιῶται καὶ αὐτοὶ τῶν τεσσάρων Δυνάμεων. Ἐκείθεν ἐφ' ἡμέρας θα μεταβῇ εἰς Χανία, ὅπου οἱ ναύαρχοι θα παραδώσωσι πρὸς αὐτὸν τὴν διοίκησιν τῆς νήσου.

Ἀριεῶς ἡ Κρητικὴ σημαία θα ύψωθῇ ἐπὶ τοῦ διοικητηρίου, τὰ δὲ ξένα πλοία θα χαιρετίσωσιν αὐτὴν δι' 21 κανονιοβολισμῶν. Κατὰ τὴν διέλευσιν τοῦ Πρίγκηπος, αἱ μουσικαὶ θάνακρούσωσι τὸν ἑλληνικὸν Ἔθνικόν Ὑμνον πολῶν, κατὰ τὴν δὲ τοὺς ὕμνους τῶν τεσσάρων Δυνάμεων.

Εἰς τὸν ἐν Δονδένῳ ναὸν τοῦ ἁγίου Πέτρου ἐπρόκειτο, ἐπιμελείᾳ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, νὰ φυλῇ δοξολογία διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἡ θυγάτηρ τοῦ Γλαδστονίου ἀνέβη πρὸς τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν, ἐξ ἧς ἐνδιαφέρουσιν δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας :

«Σὰς γράφω, διὰ νὰ σὰς εἰπῶ πόσον λυπούμεθα, ὅτι δὲν θὰ ἐμπροσίσωμεν νὰ παρενβῶμεν εἰς τὴν ἐν τῷ Ἁγίῳ Πέτρῳ δοξολογίαν τὴν προσεχῇ Τρίτην. Ἀύσκολον εἶνε νὰ ἐκφράσῃ τις τὴν ἀγαλλίαν ἐν ἑαυτῷ ὅταν ὑπερβάλῃ, ἀλλὰ νομίζω, ὅτι δὲν ὑπάρχουν λέξεις ἀρκετὰ ἰσχυραί, ὅπως περιγράψωσι πόσον ὁ πατήρ μου θὰ ἔχαυρε διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης. Τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ κατὰ τὰς θλιβερωτάτας τῶν ἡμερῶν, ἔτρεπε πεπνυμένος ἀκράδαντος, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἡμέραν τινὰ θ' ἀντημέλειτο διὰ τὸ αἷμα, ὅπερ ἔγχετο πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης. Ἡμεῖς ὅπως Ἀγγλοὶ τινὲς πέσωσι μάρτυρες κατὰ τὸν ἄγωνα, διότι τοῦτο μόνον ἐφαίνεται τότε, ὅτι ἤθελον ἐξεγείρει τὸν Ἀγγλίαν εἰς συναίσθησιν τοῦ καθήκοντός της. Οἱ πεσόντες Ἀγγελοὶ στρατιῶται καὶ ναῦται δὲν ἀπέθανον εἰς μάτην. Ἡ μνήμη μου συμπεριέχειται πᾶν ὅτι γράφω πρὸς ὑμᾶς, ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ προσθέσῃ, ὅτι σχεδὸν θὰ ἐπεθύμει νὰ ἀεψαίρητο εἰς τὴν ζωὴν πρὸς Γλαδστον, ἔστω καὶ πάσῃ, ὅπως ἐπασχε νὰ κατὰ τοὺς τελευταίους θλιβεροὺς ἡμέρας τῆς νύχτης του, διὰ νὰ μὴ τὴν ἐκπλήρωσιν ὀνείρου ἠσφαλιστάτου εἰς τὴν καρδίαν του».

Ὁ δουλὸς τοῦ Ουεστμίνστερ ἀπεβίβη πρὸς τὰν ἐπιτροπὴν τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν :

«Λυπούμαι, ὅτι δὲν θὰ δυνθῶ νὰ εἶμαι εἰς τὴν πόλιν τὴν 6 Δεκεμβρίου, ἐπομένως δὲν θὰ παρενβῶ εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Πέτρου δοξολογίαν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Κρήτης. Δὲν εἶνε ἀνάγκη, ἐλπίζω, νὰ διαβεβαιώσω ὑμᾶς περὶ τῆς συμπαιδείας, μεθ' ἧς θὰ συνδενθῶ μετ' ἐκείνων, ὅτινες θὰ παρίστανται κατὰ τὴν δοξολογίαν, ὅπως ἐκφράσωσι τὰς ἐγκαρδίας αὐτῶν εὐχαριστίας, ὅτι οἱ εἰδεχθῆς ζυγὸς τοῦ Σουλτάνου ἐπὶ τῆς περιεκτικῆς καὶ πολυπαθοῦς νήσου ἔλγῃς καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι της, ὑπὸ τὴν εὐνοὴν

διοικήσιν. Ἕλληνας βασιλοπαῖδες θάναπνεύσωσιν ἐλευθέρως, εἴτε Χριστιανοί, εἴτε Μουσουλμάνοι. Οἱ Κρήτες ἀρχήτω, πρὸς οὓς ἀπευθύνονται εὐχὰς ἐγκαρδίας, σφόδρα θὰ πράξωσι, τελειώνοντες, κατὰ τὴν ὥραν τῆς νίκης, χεῖρα ἀδελφικὴν πρὸς τοὺς ἀλλοθρήσκους συνόικους των.

Πεπιθότως δὲ θαρρῶ, ὅτι πάντες οἱ Κρήτες ἀρμονικῶς θὰ συνεργασθῶσιν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς κοινῆς καὶ ἐλευθέρης πατρίδος των.

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ἐν ἐκ τῶν συγκινητικωτέρων καὶ μεγαλοπρεπεστέρων γεγονότων θὰ συντελεσθῇ τὴν ἡμέραν τῆς καθόδου τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου εἰς Χανία. Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν Κισαμίου, Σελίνου, Κυδωνίας, Ἀποκορώνου καὶ Σφακιῶν θὰ προσέλθωσιν εἰς Χανία, φέροντες τὰς πανοσιφίας των, θὰ παραταχθῶσι δὲ εἰς τὴν ἀπὸ Χανίας εἰς Σούδαν ὁδὸν, ὅπως χαιρετίσωσι τὴν Α. Υ. τὸν Πρίγκηπα ἀποβιβάζοντες εἰς Σούδαν καὶ θὰ τὸν συνοδεύσωσιν εἰς τὴν πόλιν τῶν Χανίων, ἀκολουθῶν δὲ ἐνῶπιον αὐτοῦ, τῶν Ναυάρχων καὶ τῶν Προέδρων τῶν μεγάλων Δυνάμεων ἐν σάματι θὰ καταθέσωσιν τὰ δῶλα των. Θὰ ἔχῃ ληφθῇ προηγουμένως ἡ φροντίς, ὅπως μὴδὲς ὀπλοφόρος κάτοικος τῶν ἀνωτέρω ἐπαρχιῶν παραλειφθῇ, ἀλλὰ πάντες συγκινητικῶν μὲν νὰ προσέλθωσι καὶ παραδώσωσι τὰ δῶλα των, ἡγουμένους τῶν διαφόρων ὀπληρχηγῶν.

Αἱ προπαρασκευαστικαὶ πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ἐργασίαι διεξάγονται ἀπὸ τοῦδε διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν προκρίτων καὶ ὀπληρχηγῶν ἐκάστου χωρίου.

Ὁ Γερμανὸς ἀντιπρόσωπος τῆς εταιρίας Βιτάλη καὶ Σας κ. Κάπ, περατώσας τὰς μελέτας του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς κατασκευῆς τῆς ἐνώσεως τῶν Θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων μετὰ τῶν Ἀνατολικῶν, ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως υποβάλλῃ, τὸν ἐκδοθέν του. Ὁ μηχανικὸς οὗτος εὗρεν οὐ μόνον καταστραμμένον καὶ ἐντελῶς σχεδὸν ἄχρηστον τὸ ὕλικον, ὅπερ κατέλειπεν ἡ Ἀγγλικὴ ἐταιρεία ἐπὶ τῆς γραμμῆς Πειραιῶς Λαρίσσης, ἀλλὰ καὶ ταύτην σχεδὸν ἀσυνεχῆ κακῶς καὶ τσατάλας ἀδικαιολογητῶς παρεκλίσεις κατ' αὐτὸν παρουσιάζουσιν, ὥστε φρονεῖ ὅτι δὲν ἐξυπηρετεῖ τὸν σκοπὸν, δι' ὃν θὰ σφραγῇ. Ἰδίως θεωρεῖ τὴν διὰ Λαρίσσης ὁδὸν αὐτῆς ἀσύμφορον.

Σκοπιμωτέρων κρίνει τὴν διέλευσιν τῆς γραμμῆς ταύτης διὰ Καλαμάκας καὶ τὴν προεκτείνεσθαι τὴν ὁδὸν εἰς Θεσσαλονίκην ἀλλὰ μὲν Νύσσης, ὅτε συντομύεται τὸσον ἔπεισθησιν ὡς ὁδὸς, ὥστε νὰ προτιμᾶται τοῦ λοιποῦ καὶ ἡ τὴν Ἰνδίων συγκοινωνία διὰ Πειραιῶς χάριν ἐξοικονομίσσεως χρόνου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25 Νοεμβρίου. Ἐπὶ τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ὁ βασιλικὸς λόγος λέγει, ὅτι αἱ ἀγαθὰ μεθ' ἅσων τῶν δυνάμεων σχέσεις τῆς Γερμανίας ἐπιτρέπουσιν αὐτῇ νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν περὶ γενικοῦ ἀποκλισμοῦ πρότασιν τοῦ Τσάρου. Εἴτα ἐν τῷ λαῷ γίνεται ἐπαινετὴ μνεῖα τῆς πρωτοβουλίας τῆς Ἰταλίας διὰ τὸ ἀντικαταρτίξιν συνέδριον, ὅπερ ἤδη συνεδριάζει ἐν Ρώμῃ, κατὰ τὴν δ' ἐκφράζων τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ ἐλευθετῶν ταξείδιον τοῦ αυτοκράτορος Γουλιέλμου διὰ τὴν ἐκπομπὴν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν τῆς Γερμανίας. θὰ συντελέσῃ δὲ εἰς διατήρησιν τῶν μετὰ τὸν Τσερκεσίαν καὶ Γερμανίας ἀγαθῶν σχέσεων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25 Νοεμβρίου. Αἱ ἐφημερίδες ἀποδίδουσι μεγάλην σημασίαν καὶ σχολιάζουσι τὸν λόγον, ὃν ἀπήγγελε χθὲς ὁ σιρ Ἐδουάρδος Μόνσον εἰς τὸ ἀγγλικὸν ἐμπόριον ἐπιμελητήριον. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας εἶπε μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ἐλπίζει, ὅτι ἡ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας παρατηρουμένη ἡδὴ ψυχρότης θὰ ἐκλιπῇ τάχιστα, οὐχ ἥτις ὅμως λυπείται διὰ τὴν ἐν Σούδαν σύστασιν γαλλικοῦ εκπαιδευτικοῦ ἰδρυμάτος, ὅπερ θάναταινίζεταί μετὰ τοῦ ἰδρυθέντος ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25 Νοεμβρίου. Αἱ τελευταῖαι ἐξ Ἰνδίων εἰδήσεις ἀγγέλλουσιν, ὅτι αἱ ταραχαὶ εἰς τὸ Σβάτ προσέλαβον χαρακτηριστὰ ἐκτάσεις ἐπικίνδυνον. Τὰ ἀγγλικά στρατεύματα ἀναμένουσιν ἐνισχύσεις ὅπως ἐπέμψωσιν.

ΚΡΗΤΙΚΑ

Ἡ ρωσικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἤδη εἰς τὸν ναύαρχον κ. Σκρδελώφ τὸ ποσὸν τοῦ ἐνός

ἐκατομμυρίου φράγκων, ὅπερ ἀπεφασίσθη νὰ καταβάλῃ ἐκάστη τῶν τεσσάρων Δυνάμεων, ἐξ ἑκάστης κατὰ μὲγα μέρος τοῦ δημοσίου, ἐν τῇ τῆς φιλλοξήρας καταστραφείσης ἀμπέλων δι' ἡμερικανικῶν 6) τὴν ἐνεκα τούτου ἀνασφάλῃ τῆς κατασκευῆς ἀμαζήτων ὁδῶν 7) τὸν ὀργανισμὸν τῆς Βουλῆς 8) τὴν ἀπομάρκηνσιν τοῦ ἐναντίον τοῦ Προνομ. Χάρτου τῆς ἡγεμονίας σταθμεύοντος τουρκικοῦ στρατοῦ 9) τὴν ἰδρύσιν Γεωργικῆς Τραπεζίτης.

— Ἀμα τῇ καθόδῳ τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου εἰς Κρήτην θὰ κανονισθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἐκδόσεως ἐπισήμου «Ἐφημερίδος τῆς Κρητικῆς Κυβερνήσεως» ἐν ἧς εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἥτις ἔσεται ἡ ἐπίσημος γλῶσσα τῆς νήσου, θὰ καταχωρίζονται πᾶσαι αἱ πράξεις τοῦ Ἡγεμόνου.

— Ἐπιτροπὴ ἐξ Ἰταλῶν ἀξιωματικῶν ἀπεστάλη εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Κρήτης διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν κατάστασιν καὶ σκεφθῇ περὶ τῶν λεπτόνων μέτρων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐγένετο δεκτὴ ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν, παρασθόντων εἰς αὐτὴν πᾶσαν ὑποστήριξιν. Πρὸς ἀνέβρυσιν τῆς τάξεως ἐχορηγήθησαν ἐν Κρήτῃ σῶματα τοπικῆς ἀστυνομίας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ἰταλῶν ἀξιωματικῶν.

— Ἐκ Χανίων ἐλήφθη ἡ εἰδήσις ὅτι, ὡς ἀνεκοινώθη αὐτῇ ἡμιεπιστήμως, ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου εἰς Κρήτην ὁρίσθη ἡ 6) 18 Δεκεμβρίου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀνγγέλιον ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅτι ἡ ἀλβανικὴ ἐταιρεία, ἥτις ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀλβανομακεδονικὸς Σύνδεσμος» ἐργάζεται πρὸ πολλοῦ εἰς τὰς δύο ταύτας χώρας, ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς διακήρυξιν, τὴν ὅποian διένειμεν εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων. Δι' αὐτῆς ὑποστηρίζει ὡς ἔργον δικαιοσύνης καὶ ἀνάγκης τὴν εἰς μίαν αὐτόνομον πολιτεῖαν διοικητικὴν ἑνωσιν τῆς Ἀλβανίας καὶ Μακεδονίας καὶ προσκαλεῖ τὸν λαόν, ἐν ἧς περιπτώσει ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἤθελον ἀποκρούσει τὴν αὐτήν ταύτην, νὰ ἐράξῃ τὰ δῶλα καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἀπόσπασιν τῶν χωρίων τούτων. Ἡ προκήρυξις αὕτη ἐπρόκαλεσε ζωρὰν συγκίνησιν, ἐπέστησαν δ' εἰς ἡμῶν πᾶσαι ἀρχαί, ὅπως ἀνακαλύψωσι τοὺς ἐργάτας αὐτῆς καὶ συλλάβωσι μετ' αὐτῶν καὶ πάντας τοὺς ἐνεχομένους εἰς τοιαῦτα σχέδια.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βελιγραδίου, τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὅμᾳς Ἀρναούτων εἰσῆλθεν εἰς τὸ σερβικὸν ἔδαφος, συναντηθεῖσα ὅμως ὑπὸ σερβικοῦ ἀποσπάσματος παρὰ τὴν πολυχρήνην Ράσαν συνεπλάκη μετ' αὐτοῦ. Ἡ ρῆξις ἀπέβη αἱματηρὰ διότι πλὴν τῶν πληγωμένων ἀπέμειναν μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς συμπλοκῆς τρεῖς Ἀρναούται νεκροί, ἐνῶ ἐκ τῶν Σέρβων οὐδεὶς ἔπαθεν.

— Τὸ ἱωβιλαίου τὸν αυτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ μετὰ πρωτοφανοῦς λαμπρότητας ἐπανηγγερίσθη κατ' ἅπασαν τὴν Αὐστρίαν. Ἡ φωταγωγησις τῆς Βιέννης ἦτο ἐξαιρεσις, ὁ δὲ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πληθους ἀπερίγραπτος, καὶ ἱλῶς ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ, ὅταν αἱ μουσικαὶ ἐπαίανισαν τὸν αυτοκρατορικὸν ὕμνον. Αἱ πρὸς ἀγαθοεργίας σκοποὺς εἰσφοραὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἱωβιλαίου ὑπερέβησαν μέχρις ὅρας τὰ τριάκοντα ἐκατομμύρια φιορινίων.

— Ὁ λόρδος Κίτσερπ προκαλεῖ διὰ τῶν ἐφημερίδων ἐθνικὴν συνεισφορὰν ἐκατὸν χιλιάδων λίβρων, ὅπως ἰδρῶθῃ ἐν Κερντμ. Γυμνασίον φέρων τὸ ὄνομα τοῦ Γόρδονος καὶ χρησιμεύων ὡς μοναδικὸν κέντρον παιδείας καὶ ἡμερώσεως ἐν Σουδάν. Ἡ ἐπιτυχία τῆς συνεισφορᾶς θεωρεῖται ἐξρησφαλίσμενη, διότι ἐτέθη ἤδη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀνάσσης, τοῦ Πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας καὶ τοῦ Σώλσβαρυ.

— Ὁ ἡγεμὸν τῆς Σάμου ἀναχωρήσας, πρὸς τινος χρόνον ἐπ' ἀδείας εἰς Κωνσταντίνον, δὲν ἐπανῆλθεν ἐτι. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του θὰ συγκλήσῃ τὴν γενικὴν συνέλευσιν, ἥτις μέλει νὰ ψηφίσῃ διάφορα σπουδαία νομοθετήματα, ἥτοι 1) τὴν μεταβολὴν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος 2) τὴν κατάργησιν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως καὶ τῆς θανατικῆς ποινῆς 3) τὸ περὶ προσόντων πάντων τῶν ὑπαλλήλων 4) τὴν εἰσαγωγήν

τῆς τοῦ μὴ εἰσηγμένου ἐτι ἐν Ἑλλάδι ἑλλ. «Ἀστικοῦ Κώδικος» 5) τὸ περὶ ἀντικαταστάσεως, ἀπαλὴν κατὰ μὲγα μέρος τοῦ δημοσίου, τῶν ὑπὸ τῆς φιλλοξήρας καταστραφείσης ἀμπέλων δι' ἡμερικανικῶν 6) τὴν ἐνεκα τούτου ἀνασφάλῃ τῆς κατασκευῆς ἀμαζήτων ὁδῶν 7) τὸν ὀργανισμὸν τῆς Βουλῆς 8) τὴν ἀπομάρκηνσιν τοῦ ἐναντίον τοῦ Προνομ. Χάρτου τῆς ἡγεμονίας σταθμεύοντος τουρκικοῦ στρατοῦ 9) τὴν ἰδρύσιν Γεωργικῆς Τραπεζίτης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Εἰς τὸν Πρίγκηπα Γεωργιον ἐπὶ τῷ διορισμῷ του ὡς Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Κρήτης ἀπὸ τῆς ἑξῆς συγχαρητήρια τηλεγραφήματα, πλὴν τοῦ Τσάρου, ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Ὁ Πρίγκηψ ἀπήντησεν ἀμέσως εἰς τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα, εὐχαριστῶν διὰ τὰ ἐκδηλούμενα αἰσθημάτων των.

— Κατὰ τινὰ περηγορίαν, προσλαμβάνεται πρὸς τὸν διοικητικὸν συμβούλιον ὁ κ. Σφακιανῆς, μέλη δὲ πλὴν ἄλλων ἐντοπιῶν αἱ κ. κ. Βυζάντιος, Διευθυντῆς τῆς «Ν. Ἡμερᾶς» καὶ Γεννάδιος, πρῶτον πρεσβευτῆς.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν προσέθηκεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀνάλογον κονδύλιον διὰ τὴν ἀποστολὴν ἀξιωματικῶν πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν των ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ δαπάνη αὕτη ἐξοικονομήθη ἀπὸ ἄλλα κονδύλια τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ. Οἱ ἀξιωματικοὶ θὰ ὑποβάλλωνται εἰς διαγωνισμὸν χωριστὰ ἐκάστου βαθμοῦ καὶ οἱ πρῶτους τρεῖς θ' ἀποστέλλωνται διὰ τὴν Κρήτην.

— Κατ' ἐπισήσεις πληροφορίας, οἱ πληρεξούσιοι Ἕλληνες καὶ Τούρκοι διὰ τὴν συνομιλήσιν τῶν προεκινῶν συμβάσεων, συνεδριάζοντες πρῶτον δις, συνεδριάζουσιν ἤδη τρίς τὴν ἐβδομάδα, τῇ πρώτῃ τῶν ἡμετέρων διαπάναις αὐτοῦ. Στεγάνου, ἔχοντος ἐντολὴν νὰ ἐπισπεύσῃ ὅσον τὸ δυνατόν τὴν συνομιλήσιν τῶν συμβάσεων. Οἱ Τούρκοι πληρεξούσιοι ἐπιμένουσιν εἰς τὰς προτάσεις αὐτῶν, τὰς ὑποβληθείσας ἐν σχετικῇ ἐπ' ὧν διεξάγεται ἡ ἡμετέρα. Ἐπὶ τῶν σημείων ἀμειωρητομένων ἐπὶ τῇ συνεννόησιν ἀλλ' ἐπὶ τὸν κυριώτερον οἱ πληρεξούσιοι διαφωνοῦσι καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς διαιτησίας καθίσταται ὀνὸν ἐκτενέστερα.

— Ἐνεκα τῆς ἐπιφύλλου διαστάσεως, τὴν ὁποῖαν λαμβάνει ἐν Ἀθήναις ἡ ἐπάρκτος εὐλογία, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς διέταξε τὸν γενικὸν ἐμβολιασμὸν τῶν κατοίκων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διέβησαν ἱκανὴν ποσότητα βαμβάκων χάριν τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῶν ἀπύρων κατοίκων, ὁποῖος θὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τῶν ἀστυμάτων τῆς πόλεως.

— Ἐρημοσιεύθη ἐν τῇ «Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως» τὸ Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποῦ προδίδεται εἰς ὑποναύαρχον ὁ Πρίγκηψ Γεωργίας.

— Σπουδαιωτάτῃ ἀπώλεια ἀγγέλεται ἐξ Ἀθηνῶν ὅπως. Ἐν ἐκ τῶν πολυτιμωτέρων αὐτοῦ κειμηλίων, τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι τὸν τιμαλφέστερον τοῦ ἀγιωνύμου ὄρους ἠθσαυρόν, ἐξηρανίσθη κατ' αὐτὰς. Πρόκειται περὶ τοῦ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Παντοκράτορος φυλασσμένου Εὐαγγελίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου, ὅπερ Κύριος οἶδε πῶς ἐξηρανίσθη. Ἡ μονὴ εἶνε ἀνάστατος. Καὶ εἶνε ἀληθῶς σοδορὰ ἡ ἀπώλεια, πρὸς τὴν νὰ καταβληθῶσι σὺντονοι καὶ ἐπιμόνοι προσπάθειαι πρὸς διαλευκάνωσιν τῆς ὑπερβολῆς.

— Τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κ. Μουρεράτον ἐπεσκέψθη προχθὲς ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ὑποστράτηγος κ. Σμολένσκις, παραμείνας παρ' αὐτῷ ὀλίγην ὥραν.

— Διὰ διαταγῆς τοῦ Φρουραρχεῖου παρηγγέθησαν οἱ ἀρμόδιοι ὅπως κατὰ τὴν πρῶτην καὶ τελευταίαν ἐβδομάδα τῆς τεσσαράκοντης παρέλθουσιν εἰς τοὺς κρατούμενους στρατιωτικὸς ζητήσιν σιτηρεῖον ἄνευ ἐλαίου, τὰς δὲ λοιπὰς ἐπιτρέπεται ἡ κατάληξις αὐτοῦ.

— Ὁ ἀφίχθεις ἄρτιως ἐνταῦθα ἀρχιεπισκο-

λεὺς τοῦ ἰταλικοῦ στόλου τῆς Μεσογείου κ. Δαβιδόζερ, ἀνελθὼν προχθὲς εἰς τ' Ἀνάκτορα, ἐπεσκέψθη τὸν Πρίγκηπα Γεωργιον, ὅπως ἐντολὴ τῶν ναυάρχων κανονίσῃ μετ' αὐτοῦ τὰ τῆς ἀναχωρήσεως καὶ υποδοχῆς του. Ἀλλ' ὁ Πρίγκηψ δὲν ἠθέλησε νὰ συζητήσῃ τὸ ζήτημα τούτου, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνεται ἐπὶ τὸν κυριώτερον θεμάτων ἀριστικῆς ἀπόφασις ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων, τὸν παρεκάλεισεν ὅμως νὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα μετὰ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τῆς ἀποστολῆς του.

— Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Χανίων ἀπέστειλεν ἐνταῦθα ἰδιαίτερον πρόσωπον, ὅπως ἐκτὸς διαφόρων σπριμιῶν προμηθευθῇ καὶ διαφόρα εἶδη διὰ τὴν φωταγωγήσιν, ἥτις θὰ γείνη τὴν ἐσπέραν τῆς καθόδου τοῦ Πρίγκηπος εἰς τὴν πόλιν τῶν Χανίων. Τὰς ἀναγκαίους ἀποστολὰς διὰ τὴν διακόσμησιν τοῦ λιμένος τῶν Χανίων, τοῦ φρουρίου, τῶν ὁδῶν καὶ διαφόρων δημοσίων καταστημάτων, θὰ χορηγήσῃ, προθύμως προσηκόντως πρὸς τοῦτο, ὁ δημαρχος Πειραιῶς κ. Μουτσόπουλος, τὰ πυροτεχνήματα ὅπως καὶ διάφορα βεγγαλικά φωτὰ παρηγγέλησαν εἰς εἰδικὸς τεχνίτας, ὅπως ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἐτοιμασθῶσι καὶ παραδοθῶσιν εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

— Ὁ Χανίων Χρυσὴν ἐφένθη Γκιαντινιάρης, βλῆπων, ὅτι ἡ πίστωσις ἐκ 10 χιλ. φράγκων τὴν ὅποian ἐχορήγησεν ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμεῖου δὲν ἐπαρκέσει διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς διακοσμήσεως τῆς πόλεως, ἐργάζεται ἤδη διὰ τὴν ἐξέδωσιν καὶ ἄλλου ποσού, τὸ ὅποion νὰ διαθέσῃ ὁ ὁμοῖος πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Τὸ δημοτικὸν ταμεῖον ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων στερεῖται χρημάτων, ἐν ἀνάγκῃ ὅμως θὰ προβῇ εἰς τὴν σύναψιν μικροῦ δανείου, τὸ ὅποion νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου διὰ τὰς ἐκτάτους αὐτὰς περιστάσεις.

τοῦ 1896 καὶ 2 τοῦ 1897 τὰς ὁποίας ἐπῆρεν ὁ ἐν Ρωμανίᾳ κ. Κ. Ἀθανασίου ἐντολῇ τῶν ἐπιτρόπων καὶ ἐστειλὲν εἰς παραλαβὴν τῶν διαχειρισθείσας ἐν γνώσει ἀπάντων τῶν ἐπιτρόπων ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Χαρισιάδου, παρ' οὗ ἐδόθη καὶ ὑπεγράφη ὁ λ)σμός τῶν καθὼς καὶ 3 ἐτέρας 6) μηνίας ἃς εἶχε λάβει ὁ μακ. Γ. Ἀνανίας καὶ στείλει συμφώνως τῷ ἀνωτέρῳ πρακτικῷ ἀπάντων τῶν ἐπιτρόπων τοῦ κληροδοτήματος ἀπὸ 19 Νεβρίου 1893 εἰς παραλαβὴν τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω Ν. Χαρισιάδου, ὡς ἐδόθησαν οἱ λογαριασμοὶ καὶ ὑπεγράφησαν παρ' ὧν καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κ. Κίρκας σταλθέντες τῷ μακ. Γ. Ἀνανίᾳ, ἐξ ἧς διαχειρήσεως τοῦ Γ. Ἀνανία ἐμεινε περίσσευμα τὸ ἔτος ἐκεῖνο 42 λίραι. Πότε λοιπόν, κύριοι ἀνώνυμοι ὑμνολόγοι, θὰ δώσῃ λ)σμόν ὁ Θεοφροδύμενος κ. Κίρκας τῆς διαχειρήσεώς του διὰ τὰ ἐξῆς ποσά, ἅτινα ἔλαβεν αὐτοπροσώπως 20) ρρ. 100 ἅτινα ἐμειναν αὐτῷ ἐκ τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τοῦ 1895, ὅπερ ἔλαβε ἀπὸ τὸν ἐνοικιστήν. 2) ἐκ τῆς Αἰθ. θμηνίας τοῦ 1896 20) ρρ. 75. 3) 140 20) ρρ. ἐνοίκιον τοῦ 1898 4) τίκους 2 ἐτῶν τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων παρὰ τοῦ Γ. Ἀνανία 20 ρρ. 72 τὸ ὅλον Ναπολεόνια 342; ἀφοῦ λέγετε ὅτι καταθέτουν οἰκοθεν τοὺς λ)σμούς τῶν πρὸς ἐξέλεγχιν καὶ πότε θὰ ἀπολογηθῇ διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ψηφισθέντα μὲν προικοδοτήματα τῶν πτωχῶν κορασιῶν, ἀλλὰ μὴ χορηγηθέντα ἐτι εἰ καὶ πολ-

λὰ τούτων ὑπανδρεύθησαν ἤδη, ὡς καὶ παρὰ τὴν διαθήκην γινομένην διαχειρήσιν τοῦ κληροδοτήματος καὶ ἐναντίον μάλιστα τοῦ παρ' αὐτοῦ ὑπογεγραμμένου καὶ ἐπισήμως κεκυρωμένου ὡς εἴρηται, ἐγγράφου Καταστατικοῦ δι' οὗ ἐκανονίσθη ἡ διαχείρησις αὐτοῦ καὶ ὅπερ ἐγγράφον ἀνῆρθε πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ φανῇ ἀρεστὸς τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ἀποκτήσῃ πλείονας ψήφους πρὸς κατάληψιν τοῦ Ταμείου, μηδαμῶς φοβούμενος τὸ ἐκ τῆς ἐν λόγῳ διαθήκης βάρους καὶ τὴν μεγάλην εὐθύνην, ἣν ἐπεκρέμασεν τοῦ τραχήλου αὐτοῦ τε καὶ παντὸς ἐτέρου ἐπιτρόπου, ἡ ἀοίδιμος εὐεργέτης Ἀγγ. Ε. Τσολάκη; Ποῦ δὲ διαθέσκατε κύριοι διαχειρισταὶ τῶν Κοινοτικῶν Νεγάζων, τὰ 252 Ναπ. ἅτινα ἐφέτως (1898) ἐπῆρατε δηλ. ἐκ τοῦ τακτικοῦ ἐνοικίου κτήματος Ναπ. 140. Τόκους δὲ ἐτῶν ἀποθ. κεφ. Ναπ. 72, ἐνοίκιον οἰκίας Ἰακίου Ναπ. 22, τόκους κεφ. παρὰ τῇ Ἑλλ. Τραπεζῇ Ναπ. 10, βοσκὰ Ριζανίων Ναπ. 8, ἐν ὅλῳ Ναπ. 252. Ἀφοῦ ἕνα καὶ μόνον διδάσκαλον πληρώνετε ἀντὶ Ναπ. 38 καὶ 2 ἱερεῖς Ναπ. 16 τὸ δ' ἔλλειμα τῆς στρατολογίας δὲν τὸ ἐπληρώσατε ἀκρίμῃ καὶ ἀφοῦ ὑποχρεώσατε τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου μὲ τὰ δευτέρια, ἅπερ ἀναλογεῖτε νὰ πληρώνουν ἀμιλικὰ δικαιώματα, ἀγγραφείας καὶ ἄλλα ἐξόδα; Πρὸς τί δ' ὠφελεῖσιν αἱ ξηραὶ ἐπαγγελίαι καὶ καυχήσεις, ὅταν δὲν ἐκτελῶνται αἱ ἱεραὶ διατάξεις τῆς ἐν λόγῳ διαθήκης;

Ἐπιφυλασσόμενος δὲ ν' ἀπαντήσω ἐν ἄλλῃ εὐκαιρίᾳ περὶ τῆς καθόλου πατριωτικῆς δράσεως τῶν τε νῦν ὑμνουμένων, ὡς καλοθελητῶν ὄντων τῆς πατρίδος ἡμῶν ὡς καὶ πάντων τῶν ἐπὶ κοινοτικῶν ὑποθέσεων τοῦ χωρίου δραστῶντων μέχρι τοῦδε ἐξ ὧν θελοῦσι πεισθῇ καὶ αὐτοὶ οἱ διέποντες σήμερον τὰ κοινὰ τούτου, κατὰ πόσον διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἐκείνων ἐδημιούργησαν ὑπὲρ ἐαυτῶν περγαμινὰς πατριωτικῆς διαχειρήσεως καὶ κατὰ πόσον δικαιούνται ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης τῶν κατοίκων αὐτοῦ, περαινῶ τούτην καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν δικαίαν κρίσιν παντὸς πατριώτου, ἐάν, δι' ὅσα κατεχώρησα ἐν τε τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Φωνῆς» καὶ ἤδη εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀνωνύμων δημοσιευθέντων ἐναντίον μου, ἐάν, λέγω, δι' αὐτῶν ἐσχόπουν νὰ πλεῖξω ἐγκώμιον τοῦ πατρός μου καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν μου, ἢ νὰ ἐκθέσω γυμνῇ τὴν ἀληθειαν τῶν κακῶς κειμένων καὶ τελουμένων σήμερον ἐν Νεγάζοις, ἐπὶ τῇ μόνῃ ἐλπίδι, ὅτι διὰ τῆς δημοσίᾳ συζητήσεως τῶν ἐνόχων ἤθελε βελτιωθῇ ἡ σημερινὴ οἰκτρὰ κατάστασις τοῦ ἀτυχοῦς χωρίου μας, ἐκφράζω δὲ τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν φιλότιμον «Φωνήν» ἥτις οὐδέποτε ἀπηξίωσε νὰ φιλοξενήσῃ ἐν ταῖς στήλαις αὐτῆς τὴν φωνήν μου καὶ τὴν διατραγώδησιν τῶν ἐν τῷ ἀτυχῇ χωρίῳ μου τελουμένων.

Ἀριστοτέλης Κούρτιος ἐκ Νεγάζων

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΑΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

χοῦ ἐμάχοντο στῆθος πρὸς στῆθος. Τῆς ἡμέρας δὲ ὑποφασκούσης ἤδη καὶ ἐπιτεθέντων πανταχόθεν τοῦ στρατοπέδου πολυαριθμῶν στρατευμάτων καὶ τῆς δεκατισθείσης ἐκ τῶν νυκτερινῶν συμπλοκῶν φρουρᾶς, ἠναγκάσθη αὕτη νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς θέσεις ἃς εἶχε καταλάβει καὶ νὰ ὑποχωρήσῃ κακῇ κακῶς εἰς τὰ φρούρια πλὴν εὐαριθμῶν ὁπλιτῶν διαφυγόντων διὰ τοῦ λόφου τῆς Σαδοβίτσας τὴν καταδιώξιν καὶ τραπομένην πρὸς τὸ Σούλι.

Ἡ τολμηρὰ αὕτη ἐξοδος ὑπῆρξεν ἡ σπουδαιότερα τῆς μακρᾶς τοῦ Ἀλῆς πολιορκίας πολεμικῆς πράξεως καὶ διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκατέρωθεν μετασχόντων στρατευμάτων καὶ ἰδίως διὰ τὰς ζημίας, ἃς ὁ Ἀλῆς ὑπέστη· διότι 1000 περίπου ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων αὐτοῦ ὁπλιτῶν ἔπεσον εἰς τὸ πεδὶον τῆς μάχης. Τὴν ἀπώλειαν δὲ τούτων βυθίσας ἠθάνθη ὁ Ἀλῆς, ἀφοῦ οἱ πλείστοι τῶν φονευθέντων ἦσαν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ σωματοφυλάκων, οἱ ἀνδρείοτεροι καὶ πιστότεροι, πάντες δὲ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἀνατεθραμμένοι ἐν τῇ αὐλῇ του.

Ἐχὼν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ ὁ Ἀλῆς τὴν νῆσον μετὰ τοῦ ἐν τῇ λίμνῃ στολίσκου καὶ τὸ Στροῦνι χωρίδιον περὶ τὴν ἀρκτικήν τῆς λίμνης ἀκτὴν, ἠδύνατο ἐλευθέρως ὁπωσδήποτε νὰ κινῶνται, εἰσκομίζων ἐκ τῶν περὶ πάντα τὰ πρὸς ζῶαρκειαν. Οἱ πολιορκηταὶ ἀδυνατοῦντες ἐλλείψει πλοίων νὰ καταλάβωσι τὴν νῆσον, κατῴρωσαν ὁμῶς νὰ ἐκδιώξωσι τὴν ἐκ τοῦ Στροῦνι φρουρὰν τοῦ Ἀλῆ καὶ νὰ κατέσχωσι τὸ χωρίον. Ἐκ τούτου περιῆλθεν ὁ Ἀλῆς εἰς στενόχωρον θέσιν, ἀλλὰ κατῴρωσε χρόνον τινὰ μετὰ τὴν ἀτυχῇ ἐξοδὸν νὰ ἐπανακτήσῃ διὰ τοῦ Ἀγίου Μουχουρταρὴν τὸ κυριεσθὲν χωρίον. Διευκολυνθείσης δ' οὕτω τῆς συγκοινωνίας τῆς πόλεως μετὰ τῶν παρὰ τὴν λίμνην χωρίων ἱκανὴ ἐγένετο ἐν τῷ φρουρίῳ προμήθεια, νωπῶν πρὸ πάντων τροφῶν, ὧν μεγάλη πρό τιμος ὑπῆρχεν ἐλλείψει. Ἀπωλέσας δὲ μετὰ τὰς σπουδαϊοτάτας ζημίας, ἃς ὑπέστη, πᾶσαν ἐλπίδα νέας ἐξόδου καὶ βλέπων, ὅτι διὰ μόνης τῆς καταπονήσεως τῶν πολιορκητῶν καὶ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου ἠδύνατο ν' ἀναγκάσῃ αὐτοὺς εἰς ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἔσπευσεν εἰς μὲν τοὺς Σουλιώτας νὰ παραχωρήσῃ καὶ τὴν Κιάφαν, ὅπως ἐτι μάλλον ἀσφαλίσῃ τὴν φιλίαν αὐτῶν καὶ συμμυχίαν, εἰς δὲ τοὺς Ἀλβανοὺς ὁπλαρχηγούς, οἵτινες ἔμενον ἐτι ἐν ἐχθρικῇ κατὰ τῶν

πολιορκητῶν στάσει περὶ τοῦ στρατοπέδου, νὰ συμβουλευσῇ τὴν μετὰ τῶν Σουλιωτῶν συνενόησιν καὶ ἑνωσιν. Τῷ ὄντι δὲ πάντες οὗτοι, μὴ δυνάμενοι τοῦ λοιποῦ καὶ νὰ παραμένωσιν οὕτως ἐγγὺς τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, ἀπῆλθον εἰς τὸ Σούλι καὶ μετὰ τῶν ὁπλιτῶν τοῦ ὄρους συνωμολόγησαν σύμβουλον συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας.

Εἰς τὴν θέσιν περιῆλθον τὰ πράγματα, κατενόει ὁ Ἀλῆς, ὅτι σωτηρίας ἐλπίδα μόνον ἐξώθεν ἠδύνατο νὰ ἐλπίσῃ. Διὰ τοῦτο δὲν ἐπαύσατο καὶ ἐγκεκλεισμένος νὰ διατελῇ εἰς διαρκῆ συνεννόησιν πρὸς πάντας ἐκείνους, παρ' ὧν ἐόμιζεν, ὅτι ἠδύνατο νὰ προσδοκᾷ οἰκνότητος συνδρομὴν. Ἀλλὰ πικρὰ ἐπέπρωτο νὰ ἐπέλθῃ αὐτῷ καὶ ἐκεῖθεν ἡ ἀπογοήτευσιν.

Ὁ Ἰω. Παπαρηγόπουλος ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, περιβεβλημένος διπλὴν ἀποστολὴν τῶν τε ἐν Πελοποννήσῳ Φιλικῶν καὶ τοῦ Ἀλῆ καὶ μεταβὰς διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ρωσσίαν κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ ἔτους 1820—21, ἐμήνυσε τῷ Ἀλῇ διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Κοπουκεχχιᾶ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐνεργειῶν του, διαβουκολῶν αὐτὸν καὶ παρέχων ἀφειδίς καὶ ἐνθαρρυντικὰς ὑποσχέσεις ὅπως συγκρατῇ αὐτὸν ἐν τῇ πρὸς ἀντίστασιν ἀποφάσει του. Ἐλθὼν δὲ κατόπιν εἰς Ὀδησσὸν ἐκ Μόσχας καὶ ἐντυχῶν τὸν Ὑψηλάντην, ἔπεισεν αὐτὸν ὅτι ἡ παρασκευαζομένη ἐπανάστασις πρεπεῖ ν' ἄρξηται ἐκ τῶν ἐγγύς τῇ Ρωσίᾳ Παραδουναβίων Ἡγεμονιῶν, ἵνα παγιδευθῇ ὁ Ἀλῆς, ὑπολαμβάνων τὸ κίνημα ὡς ὑποθαλαπτόμενον καὶ νυθιζόμενον ὑπὸ τῶν Ρώσων, διευμήσει δὲ ἀμέσως καὶ τῷ Ἀλῇ, ὅτι τὰ πάντα εἶναι ἔτοιμα, ὀνομάσας μάλιστα καὶ πολλοὺς τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἐμελλον νὰ πρωταγωνιστήσωσιν ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις. Διὰ τοῦτο δὲ ὁ Ἀλῆς, μαθὼν τὰ μετ' οὗ πολὺ γινόμενα ἐκεῖ κατελήρθη ὑπὸ χαρᾶς παιδικῆς καὶ ἀνεκράξας «Εὐγε σοῦ, Παπαρηγόπουλε!». Ἐν τούτοις, παρερχομένου τοῦ χρόνου καὶ μὴ λαμβάνων θετικὰς παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου του πληροφορίας περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς ἐντολῆς του, ἔγραψεν εἰς τὸν Περραιβὸν τῇ 6 Ἀπριλίου 1821 ζητῶν νὰ μάθῃ παρ' αὐτοῦ τίνα ἀπόκρισιν ἔφερον ἐκ Ρωσσίας ὁ Παπαρηγόπουλος ἐπανελθὼν. Κατιδὼν δὲ βραδύτερον τὴν πορείαν τοῦ κινήματος καὶ ἀπογνοὺς περὶ τῆς ἐκ Ρωσσίας ἀρωγῆς εἶπε ποτε τῷ παρ' αὐτῷ ὡς ὁμῆρῳ τῶν Σουλιωτῶν διατελοῦντι Κώστῳ Μπότσαρη. «Ἀνάθεμά σε, Παπαρηγόπουλε, μὲ ἠπάτησες!».

*

Ἐν τούτοις ἡ Πύλη βλέπουσα τὴν ἀνωφελῶς παρατεινομένην πολιορκίαν καὶ ἐξ ἐτέρου

τὴν δεινῶσιν τῆς καταστάσεως ἐκ τῆς ἀποσιρτήσεως τῶν Σουλιωτῶν καὶ τοσοῦτων Ἀλβανῶν, πεισθεῖσα, δέ, ὅτι ταῦτα προήρχοντο ἐκ τῆς ἀνικανότητος τοῦ στρατάρχου Ἰσμαὴλ Πασᾶ, ἔσπευσε νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ διὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς Πελοποννήσου Χουραϊτ, ἀνδρὸς δραστηρίου καὶ τολμηροῦ, εἰς δὲ ἀνένειμε καὶ τοὺς τίλους πληρεξουσίου τῆς βασιλείας. Ρούμελη Βαλεσῆ, Σατράπου τῶν τριῶν τῆς Ἡπείρου τμημάτων καὶ Ἐπόπτου τῶν διόδων (Δερβέτ Ναζίρ). Ὁ Χουραϊτ, πρὸ δὲ ἡ Πύλη εἶχεν ἀπευθυθῇ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1821, ππραγγεῖλασα νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ κινήματα τῶν ραγιάδων τῆς Πελοποννήσου, καθ' ὧν ἤρξατο λαμβάνουσα ὑπονοίας, ἀπήντησεν ἀποδίδων τὴν φαινομένην κίνησιν εἰς ραδιουργίας τοῦ Ἀλῆ. Τοῦτο οὐ σμικρὸν συνετέλεσε ν' ἀναθήσῃ αὐτῷ ἡ Πύλη τὴν ἀρχηγίαν τοῦ πολιορκητικοῦ στρατοῦ, θεωροῦσα τὴν παρουσίαν αὐτοῦ ἐν Ἡπείρῳ χρησιμωτέραν. Ὁ Χουραϊτ καταλιπὼν ἐν Τριπόλει ἀντικαταστάτην τὸν Κιοσέ Μεχμέτ Μπέην, Κεχαγῶν αὐτοῦ καὶ διευθετήσας τὰ κατὰ τὸ Πασαλίκιον τῆς Πελοποννήσου, ἥς τὸ ἔδαφος πανταχοῦ ἤδη εἶχον ὑποσκάψει αἱ ἐπαναστατικαὶ τῶν Φιλικῶν ἐνέργειαι, ἀπῆλθε διὰ τῆς Βιοϊτίας, Φθιώτιδος καὶ Θεσσαλίας εἰς Ἡπειρον. Ὑπερβὰς τὴν Πίνδον κατὰ τὰς πρώτας τοῦ Μαρτίου (1821) ἡμέρας μετὰ δυνάμεων ἱκανῶν καὶ συνοδείας μεγαλοπρεποῦς. Ὡς εἰκός, μετὰ λαμπρότητος ὑπεδέξαντο τὸν νέον ἀρχηγὸν οἱ ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Ἀναφέρεται δέ, ὅτι τῆς ὑποδοχῆς ταύτης συμμετέσχε καὶ αὐτὸς ὁ πονηρὸς Ἀλῆς, διατάξας τὴν ἀναπέτασιν σημαίων ἐπὶ τῶν φρουρίων τὴν διακοπὴν τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ τὸν ἐκ τοῦ φρουρίου χαιρετισμὸν τοῦ στρατάρχου διὰ τῶν νενομισμένων κανονοβολισμῶν.

Ἀναλαβὼν ὁ Χουραϊτ τὴν διύθυνσιν τῶν στρατηγικῶν ἔργων ἐν Ἡπείρῳ καὶ βλέπων, ὅτι τὴν ἀντίστασιν τοῦ Ἀλῆ ἠδύνατο νὰ συντριψῇ ἀποστερῶν αὐτὸν πάσης ἐλπίδος βοηθείας ἐκ τῶν ἐξω συμμάχων, ἐν πρώτοις μὲν ἐπανήγαγε τὴν ἀπὸ πολλοῦ ἐκλιπούσαν πειθαρχίαν καὶ τάξιν ἐν τῷ στρατεύματι καὶ ἐνόητα ἐν ταῖς στρατηγικαῖς ἐργασίαις, ἣν σπουδαίως εἶχε παραβλάψει ἡ ἐν ταῖς ἀρχηγίαις εἰσχωρήσασα διχόνοια. Ἐπειτα κατεδίωξε πάντα τὰ ταραχοποιὰ στοιχεῖα, ἰδίως τὰς Ἀλβανικάς, διατάξας τὴν θανάτωσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ πρὸ τοῦ στρατοπέδου πλείστων Ὀθωμανῶν καὶ Χριστιανῶν ἀδιακρίτως. Ἐνεψύχωσε δὲ καὶ τὸ στρατεύμα καταβάλων τοὺς ἀπὸ πολλοῦ καθυστερούμενους μισθοὺς καὶ καταδείξας αὐτῷ, ὅτι αἱ ἡνίαι τῆς

(ἀκολουθεῖ)